

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 126. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 3, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК СЕРЕДА, 3-ГО ЛПНЯ 1996 р. Ч. 126. РІК СІІІ.

1776

4-го ЛПНЯ — ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АМЕРИКИ

„Ми вважаємо ту правду очевидною, що всі люди були створені вільними...“

(З Деклярації Незалежності).

1996

НРУ ОПРИЛЮДНИВ ЗАЯВУ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 1-го липня, інформаційне агентство Рух-прес оприлюднило заяву Народного Руху України, в якій констатується, що від 28-го червня 1996 року незалежна Україна має свою Конституцію.

Автори документу пишуть: „Сплінними зусиллями Президента, депутатів-державників, політичних організацій демократичного, патріотичного спрямування, зусиллями всіх громадян України, які словом і чином підтримали Конституцію, — Україна визначила своє майбутнє... Але на цьому боротьба за державність не завершилася. У Верховній Раді й суспільстві залишаються сили, які відверто виступають проти української держави, її Конституції. Найімовірніше, ці сили здатні переродитися за один день. Варто переглянути списки поіменного голосування за Конституцію, варто побачити цинічний вираз обличчя комуністичних лідерів, які не спромоглися підня-

тися з крісел під час виконання Державного Гімну України, остаточно за твердження Конституції. Три члени комісії та керівники депутатських груп і фракцій.

Під час зустрічі О. Мороз наголосив, що „відповідно до Конституції України Президія Верховної Ради приймає свої функції. Підготовка і формування порядку денного праці Верховної Ради відтепер лягає безпосередньо на комісії й апарат Верховної Ради“. Таким чином, сказав голова парламенту, перерозглядається закон, що стосується діяльності, формуються законодавче поле, яке сприятиме органічному розвитку Конституції в суспільне життя. Підкреслювалося необхідність формування у виборців суспільної думки про важливість ухвалення Конституції для стабілізації в політиці, економіці та в державі в цілому.

О. МОРОЗ ПРОВІВ НАРАДУ З КЕРІВНИКАМИ ФРАКЦІЙ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 1-го липня, голова українського парламенту Олександр Мороз провів нараду з керівниками депутатських груп і фракцій.

Під час зустрічі О. Мороз наголосив, що „відповідно до Конституції України Президія Верховної Ради приймає свої функції. Підготовка і формування порядку денного праці Верховної Ради відтепер лягає безпосередньо на комісії й апарат Верховної Ради“. Таким чином, сказав голова парламенту, перерозглядається закон, що стосується діяльності, формуються законодавче поле, яке сприятиме органічному розвитку Конституції в суспільне життя. Підкреслювалося необхідність формування у виборців суспільної думки про важливість ухвалення Конституції для стабілізації в політиці, економіці та в державі в цілому.

сеї рекомендовано низку законопроектів про внесення змін і доповнень до Кримінально-процесуального кодексу, до законів про податок на промисел, соціальний захист військовослужбовців та інших.

О. Мороз того ж дня виступив на пресовій конференції, присвяченій підсумкам конституційного процесу. На його думку, той факт, що Конституцію ухвалила сама Верховна Рада, є „надзвичайно позитивним“ і свідчить про стабілізацію політичної ситуації в Україні. Одним з головних він вважає положення щодо організацій дільниці Конституційний договір відіграв не діє. Головою держави є Президент, головою виконавчої влади — прем'єр-міністр, призначений за поданням Президента й ухваленний полови-

ною голосів від конституційної більшості Верховної Ради.

Відбулися зміни й в структурі керівництва Верховної Ради. Після того, як депутати-сумісники визначилися із своїм місцем праці, чимало вакантних місць з'явилися у фракціях „Реформи“, „Незалежні“, „Аграрники за реформи“ та інших.

О. Мороз схвалою відгукнувся про депутатів від фракцій комуністів України, які, на його думку, „могли заблюкати багату спадщину з їх точки зору, а саме: це не зробили цього“. Щодо розташування чужоземних військ на території України, то голова парламенту заявив, що це можливо тільки на засадах міжнародних договорів, ратифікованих Верховною Радою.

Перша лейді поїхала до Європи

Вашингтон. — Перша лейді Гіллари Родем Клінтон розпочала 11-денну візиту до семи країн Центральної Європи. Метою її подорожі є підтримка молодих демократичних урядів, які прийшли до влади після повалення комуністичних диктатур.

Першу свою зупинку Г. Клінтон зробила у Будапешті, румунській столиці, прибувши туди 1-го липня. Відтак вона поїхала до Польщі, а далі її чекатимуть Чехія, Словаччина, Мадяри, Естонія, а також Фінляндія.

Американські коментатори іронічно дискутують з того приводу, чи

допоможе ця візита повернути Першій лейді захитаний „вайтвотергейтом“ авторитет. А зовсім недавно виявилося, що саме Г. Клінтон активно сприяла прийняттю на пост керівника служби безпеки Білого Дому людини, яка протизаконно рилася у біографічних документах чільних республіканців, намагаючись знайти там компрометиційні матеріали. Висліді останніх опитувань американської громадської думки свідчать те на користь Першої лейді.

Це вже сома заокеанська подорож Г. Клінтон без Президента.

Уряд надіється на японських інвесторів

Київ. — Прем'єр-міністр Павло Лазаренко сказав на зустрічі з японським міністром закордонних справ Юкіхіко Ікедою, що Уряд України надаватиме пріоритет японським бізнесменам у приватизації українських підприємств в рамках конкретних інвестиційних проектів. Ця приватизація здійснюється за умови вкладу в підприємство фондів, для подальшого його розвитку.

П. Лазаренко поінформував Ю. Ікеду, що в Україні завершено малу приватизацію, а до кінця цього року буде проведено й велику. Уряд тепер, за словами прем'єра, робить суттєві кроки щодо приватизації підприємств під конкретні інвестиційні проекти, в яких і надаватиме першість японцям.

Український прем'єр також підкреслив, що Україна виконує свої зобов'язання перед міжнародними фінансовими організаціями і це, за його словами, закладе надійні під-

валини для піднесення її економіки.

Ю. Ікеда наголосив, що Японія розглядає незалежну Україну як важливий фактор підтримання й зміцнення стабільності в Європі і всьому світі.

Як один з найбільших світових донорів економічного розвитку, Японія активно надає фінансово-технічну допомогу Україні.

П. Лазаренко широким урядом Японії за розуміння ситуації в Україні і підтримку.

Порушувалося питання про початок формування Конституційного суду, про подальше припинення уповноважених депутатів, які не перейшли на постійну працю в парламент тощо. Для розгляду на

Висловлювання А. Лебедя не сподобалися американцям

Вашингтон. — Пресовий секретар американської Адміністрації Майк МакКеррі повідомив, що Білий Дім має намір вимагати від Росії офіційних пояснень з приводу останніх висловлювань нового секретаря російської Ради Безпеки Александра Лебедя.

Мова йде про виступи генерала А. Лебедя перед учасниками конференції Союзу патріотичних і національних організацій Росії, члени якого активно підтримали кандидатуру А. Лебедя на пост російського президента. Окремі висловлювання Лебедя в категорично сказав, що в Росії нема місця „чужим росіянам секти мормонів“.

На його думку, „такі секти треба виводити за рамки законів“, тобто забороняти.

Ця заява є образливою і тривожною, — так прокоментував слова А. Лебедя представник Державного департаменту Ніколас Бірнс. Свободу релігії гарантує закон Росії і ми чекаємо, що вони, ці

ЯКУ ГЕОГРАФІЮ ВЧАТЬ РОСІЯНИ?

Москва. — Міністерство освіти Російської Федерації рекомендувало до друку підручник „для загальноосвітніх навчальних закладів“, себто для звичайних шкіл, під назвою „Географія Росії. Населення та господарство“.

З чисельних мап і схем, уміщених у підручнику, російські школярі мають змогу довідатися, що до центрів „аграрно-промислового комплексу Росії“ належать Харків, Вінниця, Дніпропетровськ, Херсон і навіть Тернопіль, що серед головних „російських портів в Одесі, Миколаїв і Маріуполі, а головні „рекреаційні центри Росії“ розташовані зокрема в Одесі, Криму та Карпатах.

Подібні „географічні“ погляди сповідують і автори недавно виданого

підручника „Природа Росії“, теж рекомендованого Міністерством освіти РФ. На більшості мап і схем тут також показано територію не Росії, а всього колишнього СРСР, та ще й з обурливим доповіддю саме такого погляду на „єдиний простір країн СНД і Балтії“.

Виглядає, що росіяни вирішили не утруднювати себе пошуком виготовлення нових мап — вче-види, щоб за кілька років не переробляти їх знову, відповідно до проголошеної російським урядом стратегії „далшої інтеграції країн СНД“. А що нові покоління школярів виховуються на таких поглядах, надії на швидке одужання цієї нації від імперсько-маніакального синдрому, на жаль, невеликі.

В Україні

(З інформації УНІАР)

ТИЖДЕНЬ МОЛОДІ

ОДЕСА. — У місті від 24-го до 30-го червня, з ініціати Координаційної ради лідерів молодечих, громадських та культурних організацій, відбулися широкомаштабні заходи під загальною назвою „Молодіжний тиждень в Одесі“. У програмі тижня — обласний фестиваль-конкурс молодих літераторів, екологічна програма „Дністровські акції“, презентація Одеського молодечого клубу „Лідер“ та молодечої газети „Спостерігач“.

Для вивчення перебігу демократичних, соціальних та інших процесів. Після останнього перепису, що відбувся у 1988 році, життя громадян і структура населення суттєво змінилися. Національна рада запланувала перепис населення на 1999 рік. На лютий 1997 року планувалося здійснити детальний перепис населення в Донецькій області, але процес загальмовано через відсутність фінансів.

НЕ ХОЧУТЬ ПРИВАТИЗАЦІЇ

КИЇВ. — Рада профспілки Бориспільського авіаційного підприємства вимагає призупинити виконання наказу міністра транспорту про корпоратизацію, акціонування та приватизацію летючих компаній „Авіаліній України“. Керівники профспілки вважають, що цей наказ обмежує права та інтереси колективу підприємства і суперечить законодавству. Вони вимагають призупинення дії наказу та розслідування цієї справи.

ПРОДОВЖЕНО ТЕРМІН ОРИМАННЯ ПРИВАТИЗАЦІЙНИХ СЕРТИФІКАТІВ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма своїм указом продовжив термін отримання приватизаційних майнових сертифікатів до 1-го жовтня, оскільки до кінця червня багато громадян не встигли їх отримати. Перший заступник голови Фонду державного майна Євген Григоренко вважає, що до 1-го жовтня часу цілком досить для їх отримання всіма бажаючими. Є. Григоренко також повідомив, що готується концепція другого етапу приватизації промислових підприємств. Вже відбулася два спеціалізовані сертифікаційні аукціони, де приватизація здійснювалася не за гроші, а за сертифікати.

ВИЗНАЮТЬ НЕСПРОМОЖНІСТЬ КОЛГОСПІВ І РАДГОСПІВ

КИЇВ. — Міністерство сільськогосподарської інформації, що число дефіцитних сільськогосподарських підприємств цього року збільшилося у 3,3 рази порівняно з минулим, 1995 роком. Керівники міністерства вважають, що ситуацію може виправити зміна форм власності. У зв'язку з цим Фонд державного майна зобов'язав регіональні відділи ініціювати приватизацію радгоспів і будівельних та агропромислових підприємств.

РЕКТОР ВІДДАВ СВОЮ НАГОРОДУ УНІВЕРСИТЕТОВІ

КИЇВ. — Ректор Університету „Кірово-Могилівська Академія“ д-р Вячеслав Брюховецький передав свою нагороду, 5,000 дол., на фонд університету. Нагороду Фондуції Тетяни та Омеляна Антоновичів вручили йому на черговій щорічній презентації, що відбулася в столиці цими днями.

ВІДКРИТО АВІАМІСТ ДО ОАЕ

ОДЕСА. — Між Одесою і столицєю Об'єднаних Арабських Еміратів Дубай відкрито регулярне летунське сполучення. Поштових члени

РОСІЙСЬКА ФЛОТЛА ХОЧЕ ПРИВЛАСНИТИ МІСТО

СЕВАСТОПОЛЬ. — Тут напередодні прийняття Конституції України відбулося засідання Військового наукового товариства російської Чорноморської флотії. Його учасники відзначили, що дві флотії не можуть бути розташовані в одному місті і що Севастополь має залишитися базою тільки російської Чорноморської флотії. Учасники засідання заперечили, що нинішній бойовий стан Чорноморської флотії не відповідає необхідному рівню і що це стається через розподіл флотії.

ЧИ ДІЙДЕ ДО СУДУ НАД Р. КАРАДЖИЧЕМ?

Гага, Голландія. — Міжнародний трибунал ООН оголосив офіційне звинувачення в восьми бойових злочинах після Другої світової війни, такі злочини не викремлювалися з загальних справ про брутальну поведінку окупаційних військ та наругу над цивільним населенням.

СТАВЛЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ТРИБУНАЛУ ДО ЦІЇ ПРОБЛЕМИ ЗМІНИЛИСЯ ЯК З ОГЛЯДУ НА ДЕДАЛИ ПИЛЬНИЙ УВАГУ ДО ПРАВ ЖІНОК У СУЧАСНОМУ СВІТІ, ТА І З ОГЛЯДУ НА ВЕЛИЧЕЗНІ МАСШТАБИ, ЩО ІХ НАБУЛО ЯВИТИСЯ.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Щойно нещільне число сторонників „Нью Йорк Таймс“ подало в коротких відстах зі світу дуже скупу інформацію, що 29-го червня Верховна Рада України прийняла першу Конституцію України, після довгих місяців дискусій і спротиву комуністичних депутатів Верховної Ради. Інформація також подає, що комуністична партія має найбільшу силу у Верховній Раді і саме її члени вперто гальмували конституційний процес, і особливо вороже виступали проти приватизації землі та підприємств, які також вимагали зрівняння російської мови з українською. Вістка інформувала також, що за прийняття конституції було подано 315 голосів, проти — 36, і що дискусії тривали 23 години.

Ніжних топісних коментарів „Нью Йорк Таймс“ не подає.

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

НАБЛИЖЕННЯ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР в Атланти робить життя місцевих бездомних і жербаків дедалі складнішим, оскільки місцева влада щораз частіше заарештовує їх під найрізноманітнішими приводами. Праваохоронні організації звертають увагу на протизаконність таких дій і порівнюють їх із брутальними виселеннями усіх „підозрілих“ та „антиуспішних“ елементів з Москви напередодні Олімпіади 1980 року. В Атланти, порівняно невеликою містечку, де 36,000 мешканців, нараховується від 11,000 до 24,000 бездомних, котрі, вочевидь, не додають місту привабливості в очах туристів.

У СВІТІ

НАПЕРЕДОДНІ ДРУГОГО голосування на президентів Росії публічна опінія і преса занепокоєна станом здоров'я Бориса Єльцина, що вже від кількох років не появляється ніде і не промовляє до своїх виборців. Вперше після цієї кількадечної мовчанки він коротко виступив по телебаченні і радіо в неділю, 30-го червня, але обсерватори заважали певно безкомфортності у його поведінці, що також нездоровий зовнішній вигляд. Незважаючи на те, загалом опінія вважає, що Б. Єльцин витримає середню другу туру виборів, хоча спостерігачі передбачають, що голосується куди менша кількість людей, як за першим разом.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Svoboda/UNA Estate: 216 Fordmore Rd., Kerkonhous, NJ 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unastat@travel.lia.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів UNA Союзу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$1.00.

Чекі "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Силик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

3 Днем Незалежності, Америко!

Цього року найбільш величаве свято Америки — роковини проголошення незалежності, будуть мати винятково рішучу дату, бо як 220 років від пропалам'ятного дня 4-го липня 1776 року. Можливо, що з того приводу ці святкування набувають особливої урочистості не лише кількістю зібраних і наодинці урочистих шуків, але також якісним змістом промов, що й будуть з того приводу виступати державні мужі, які так активно підготувалися до виборів президента країни, що вже не за горами.

Одне певне, що 4-те липня — це беззастрешено величаве свято, яке визнають усі громадяни за найважливіший день року в нашій країні, в тій, в якій живуть і яка є для них батьківщиною, дарма що багато з них приїхали сюди з різних сторін світу, змушені вибирати нову країну проживання з політичних чи матеріальних мотивів.

Так постав День Незалежності, в якому в 1776 році проголошено власне ту історичну Прокламацію, що її так часто і завжди з величезною пошаною цитують усі, бо вона є повна значення і наповнена пієтизмом до тих батьків народу, які своєю політичним розумом і своєю повагою допровадили і укріпили могутність і приєднали авторитет цієї країни.

Розуміється, як і в стосунку до всіх свят — церковних чи державних, — американський комерціалізм старється взяти верх перед іншими почуваннями і замінити День Незалежності на ще один родинний "п'янік", в якому найважливішою подією відіграє погода, зустріч із друзями та смачна їжа.

Але така цей популярний спосіб відзначення 4-го липня не є вистарчаючим для поважно думаючих громадян, а передусім для тих, що в даний момент відповідають за добро американської держави і тому зовсім і поважно хвилина переважає, а на неї звертає увагу не лише патріотично думаючий американський народ, а цілий світ.

Від 4-го липня 1776 року Америка стала твердо на підвалинах своєї незалежності, і ця дата залишилась незмінною, як довго існуватимуть ЗСА. Власне стабільність і непероршність того державного свята повинні стати для нас прикладом, вартим наслідування. Особливо для нас важливо тепер, коли ми вже п'ять років самі маємо можливість і шаста (на два місяці пізніше) відзначати день проголошення незалежності України. Чи, однак, робимо це всі з таким самим пієтизмом?

Коли пишемо ці рядки, до дати 24-го серпня допущалася ще одна, визнана державним святом, — 28-ме червня, день, коли, врешті, сквально так довго дискутовано, очікувано, бльовану і жорстоко поборювану українську Конституцію.

Так, ми тепер без жодних застережень можемо нарівні з Америкою відзначати урочисто своє державне свято таке ж важливе і рівне за своїм значенням, як 4-те липня для всього американського народу.

Маємо Конституцію, маємо незалежну Україну, отже найважливіш за залишити спомини про 1-ше травня чи жовтневу революцію, а зякати віддавати належну честь новому конституційному процесові. Хай же і над Україною гріє сальвामी урочистий фаверек. Як радісно, що врешті і нам усім ухитилася доля і ми можемо на решті радості і відзначати свою незалежність. Як добре, що тепер, слухаючи відомому американського державного свята, ми тут можемо з гордістю сказати, що і у нас є своє державне свято і що у цей день ми стотітимо з високою піднесеністю головами і усміхом на обличчя, коли звучатиме наш національний гімн, визнаний Верховною Радою, який зобов'язує усіх громадян шанобливо стояти під його звуки.

220 років американський народ вже святкує 4-те липня, з яким зв'язане проголошення історичної Прокламації, і 220 років це відбувається в той самий день та з тими самими церемоніями. Приєдналися і ми до того торжества, однак з побажаннями не лише для Америки, але і вшануваннями для України. Щоб її незалежність міцніла з кожним роком і щоб наша держава стала такою могутньою серед держав світу, як була і буде американська.

"God bless America" і "Ще не вмерла України!"

Юрій Самійлів

ОЗНАКА НАЦІЇ

Проблема побудови української національної держави відоміша дужче багато місяці на шпальтах нашої преси. Проте, як правило, висвітлення цієї проблеми не виходить за рамки констатації. Тим більше, мало хто з оглядачів пов'язує становлення держави з проблемою функціонування української мови. У цій статті на наочних прикладах ми пропонуємо дієвий рецепт побудови національної держави саме через всебічне поширення української мови.

Частина перша. Константація

Русифікація України протягом мало не півтисячоліття велася, як то кажуть, семимильними кроками. Змінювалися тільки гасла. Так, у книжці "Под сиклетром Романовых", що вийшла у Санкт-Петербурзі 1912 року та передана 1991 року у Хмельницькому (!), усі східні слов'яни називаються "руськими". Метою царського дому Романових, згідно з цією книгою, було "об'єднання" отих "руських" в одній імперії та поширення на них "общерусских" законів. Існування ж українців та білорусів як народів заперечувалося взагалі.

З настанням большевиської епохи згадані народи отримали право на існування, але тільки на папері. Бо кінцевою метою комунізму була побудова безкласового суспільства на всій планеті, яке спливалось б в однію мовою. Значино, що не англійською. Щоправда, життя внесло свої корекції до цих планів, і ддя підтримання якого-тakoго образу на світовій арені московська верхівка змусила була про міжнародне око підтримувати українську культуру та мову. Проте ця підтримка була дуже специфічною, бо справжні носії української культури нещадно винищувалися. Згадаймо хоча б смертний вирок Левкові Лук'яненко, винесений 1961 року. Проте видимість існування української культури, особливо для чужинців, в СССР була.

Однак СССР, не доживши до 2000 року, благополучно розвалився, на його території сформувалися національні (чи псевдонаціональні) держави, у яких, здавалось б, були всі умови для розвитку національних культур.

Однак СССР, не доживши до 2000 року, благополучно розвалився, на його території сформувалися національні (чи псевдонаціональні) держави, у яких, здавалось б, були всі умови для розвитку національних культур.

тур. І спочатку, у 1991-1993 роках, процес їхнього розвитку нібито пішов. Принаймні в Україні. Але після цього періоду почався "відступ", і ситуація погіршилася вкрай. Такого, як тепер в Україні, не було навіть у найчорніші часи царату. Чому ж так сталося?

Частина друга. Аналітика

Після розвалу Союзу багато обивателів відчуло нічим не обмежену свободу роботи все, що заманеться. І не робити того, чого не хочеться. Спочатку багато хто з обивателів кинувся вивчати українську мову, бо їх підганяло до цього не національна свідомість, а звичайний сільський страх перед "націоналізмом" чи урядом. Проте з часом отой обивателі упевнилися, що ніхто з них мови від нього не вимагав, і як наслідок, не тільки перестав шукати рідну мову, але ще й демонстративно підкреслювати свою ворожодю до всього українського. Цим образу ж скористалися усілякі московські заповідники та сумнівні діпди (аскравий візирець останніх — керівний склад усяких "Ведомостей", "Новостей" та "Зеркал"), які на ниві національно-культурного невігластва та ломпенської ворожодю до усього, що змусує напружувати мізки, почали роздумувати антиукраїнські настрої, робити свої темні обурки.

Отже, причина сьогоднішнього жалюгідного стану української культури та передусім мови в Україні — значимі лощи, помножені на ломпенівську агресивність, до тих, що ці лощи закликали перебороти. Звичайно, великою мірою тут винило і керівництво держави. Бо саме від нього залежало, чи стане українська культура в Україні національним пріоритетом.

Частина третя. Ілюстрація

Країни Балтії (Естонія, Латвія та Литва) до моменту промосковської політології та соціології (на зразок відомого Маликовича) порівнювали з Україною не люблять — мовляв, і умови там не ті, і люди не такі, і в Союзі вони були менше... Але, попри всі відмінності, і ми й вони жили під спільним московським ярмом, яке нівелювало їхні культури

чи не сильніше за українську. Приблизно в один час наші держави виборили незалежність. Проте вони значно діли пішли в справі демократизації, ніж ми. Чому це так? Але ж заклади в адресу прибалтійців на зразок "вони логічно невидиють росіян, та й слов'ян взагалі" є безпідставними, автор цих радків пересвідчився у цьому на власному довіді. Просто тамтешні політичні діячі, які змінили московських ставлеників, значно більшою мірою усвідомили необхідність побудови саме національної держави, а не якогось там "громадянського общества" чи чогось подібного. Як і в Україні, в Естонії, а особливо в Латвії суспільство було надзвичайно русифікованим, хоча ці русифікації мали трохи інший характер, ніж у нас. Там було значно більше у відсотковому відношенні етнічних росіян, ніж в Україні: в Естонії їхня кількість складала 33 відсотки, а в Латвії — дохотила аж до 50! Але одразу після встановлення державності в цих країнах були прийняті надзвичайно жорсткі (особливо в Латвії) закони про громадянство, державну службу та право власності. Згідно з цими законами громадянином не міг вважатися жоден, хто не склав іспиту з державної мови. А негромадяни не мали права обіймати посади на державній службі, приватизувати квартиру чи будинок, зареєструвати суб'єкт підприємницької діяльності... Скільки тоді у московській пресі пролилося бруду на Латвію та Естонію!!! А як лютували ломпені-совки, які знати нічого не хотіли, окрім свого напівмілітарного жаргону (назвати це російською мовою язык не повертається)! Проте уряди та парламенти балтійських країн не піддалися на провокації власних та закордонних манкуртів та заповідників, і ось тепер Латвія та Естонія мають цілком нормальне суспільство, в якому немає ніяких комуністів чи якихось ще "соцвєстких патріотів", які закликали б до Союзу. Бо якщо б так там і знайшлися, їх би не сприйняли навіть російські мешканці Нарви чи Даугавпілі. Адже можна вигукнути будь-які гасла та розповсюджувати пропаганду, але коли рівень життя в балтійських країнах ненабагато нижчий за Фінляндію, як може сприйматися промислова пропаганда!

Ось звідси чому, вступивши в московський "дезинформіаційний" Росію. Ось чому досить швидко, майже одразу почало вчити "руськоязычнє" латиську та естонську мови, хоч й, особливо естонську, вивчили росіянинові ой як важко! Проте оволоділи і досить наповігливо.

Все, про що ми розповіли, має ще один аспект. Адже загальновідомо, що багато росіян, а особливо москвичів, інші народи за людей не вважають. Так, ми для них — "хахли", а й в їхньому разі не українці; киргизи, узбеки, казахи, таджики та подібні — "чурки"; вірмени, грузини, ті ж чеченці чи аварці — "ахери". Так ось, балтійські країни привчили росіян ставитися до своїх громадян як до справжніх іноземців, достойних усілякої поваги. Досягли цього досить просто: якщо ти приїхав до країни — будь ласка, поведи себе, як вимагають закони та громадська мораль. А якщо спробуєш бешкетувати в ресторанах чи на вулиці або назвеш литовця "лабасом" чи латиську "гансмом" — одразу з'явиться поліція та витурить тебе за межі країни. Причому гарантується занесення до "чорного списку" та позбавлення права в'їзду на територію держави на п'ять років.

Отже, ми бачимо, що процес становлення національних держав у Балтії починався з акційширокого впровадження в громадське життя рідних мов. Очевидно, саме такий шлях чекає й Україну.

Частина четверта. Висновки

Не варто було б так докладно розповідати про життя балтійських країн, якби від них не можна було дещо навчитися нам, українцям. Отже, поки є час, ми всі, від президента до дівчинки, маємо брати приклад у побудові національної держави з балтійців. Перш за все ми мусимо усвідомити, що ми "кохали", як правили, з'їдали, а зрусифікований обивателі ніколи мови не вивчили та культури не сприйняли, ніж примусово. Отже, ми, українці, маємо докладати зусиль для примусової українізації.

(Закінчення на стор. 3)

Наталія Кравчук

"Універсум" — вікно у світ

На українському читачацькому ринку від грудня 1993 року періодично (що два місяці) з'являється журнал "Універсум", у замислі покликаний якого було "консолідувати зусилля інтелектуальної та стимулювати мислення читачів не як провінціалів, а як членів, приймачів, Європейського співтовариства". Гортаючи журнал, можна сміливо сказати, що він з кожним числом набирає динаміки, бо шеф-редактор Олег Романчук — автор ідеї "Універсуму" — підключив до співпраці ряд фахівців з різних ділянок життя, а також має свої представництва у ЗСА, Парижі та Варшаві.

Нині великий на часі є виношування економічних питань, бо колишній соціалістичний крапані доцільно трансформувати у якіс сферах життя. У журналі подается до відомої (мабуть, уперше), що у XX ст. мало хто мав такий могутній вплив на розвиток економічної науки, як український вчений-мислитель Михайло Туган-Барановський.

Закінчений у світі теорією криз М. Туган-Барановського на початку XX ст. була такою великою, що, наприклад, у Франції в 1912 р. навіть створили постійний комітет для перебічення промислових криз, який виходив з концепції українського вченого.

У журналі Ярослав Довгий — доктор наук — розповідає про нинішню економічну кризу України, що безпосередньо відчутна на всіх рівнях життя, отже спонукає економістів розробляти моделі переструктуризації виробництва.

Прочитавши статтю д-ра Степана Вовчанкина про інтелектуальний потенціал нації, можна бути гордим за цілу плеяду вчених української нації, що увійшли в пантеон світової науки. Є ними, між іншим, Ю. Дрогобицький, В. Вернадський, Ю. Кондратюк, С. Тимощенко, М. Кравчук та І. Пулюй.

Д-р С. Вовчанка дуже аналітично підійшов до сфери людського інтелекту, в якому найвищим потенціалом розвитку є дулевська інтелектуальність нації, як мозковий центр і рушійна сила суспільного поступу. Журнал поділений на розділи: політика, економіка, соціологія, реалії союженства та культура. В останньому знаходимо цікаву статтю Олександра Федорчука (доктора мистецтвознавства), "Культура і політика".

Радикаційна колегія, очолювана письменником Олегом Романчуком, закликає інтелектуальну еліту, фахівців різних галузей науки, виробництва, культури брати участь у процесі спливання зі світом за посередництвом журналу "Універсум", через нього творити образ України. Можливе це шляхом перекладу (30 дол.) у зв'язку з редакцією. Ось адреса: 290065, м. Львів, а/с 2994.

важкої епархії Славомір Мікловш до цієї пори ставився з прихильністю до об'єднання русинів в українців. Та з недавнього часу, за твердженнями голови Союзу русинів в Україні д-ра Юліана Тамана після того як Владислав відвідав проф. Магочі, Владислав Славомір почав фаворизувати русинів, заборонив о. Романові Мігезі відати головному Союзу русинів в Україні в Україні, а журнал "Діагноз", що його почали видавати свідомі русини в Україні, всіма силами пробує поставити під контроль русинських сепаратистів.

Югославська, тобто сербська держава не лишається осторонь цих процесів. Хоч декларативно вона підтримує Союз, хоч стараться мати якнайкращі стосунки з Україною, з якою Сербія має величезний торговельний обмін, насправді державні органи фінансово і морально підтримують Русинську Матку та її видання "Руське Слово". Мета цієї політики ясна, тобто вона та сама, що і політика попереднього комуністичного уряду: затримати русинів у рамках Югославії, не допустити до відходу їхньої української свідомості і таким чином якнайвищою асимілювати їх, тобто сербизувати.

Це основні і найбільш болючі проблеми Союзу русинів в Україні Югославії і щоб їх вирішити, нам потрібна допомога Світового Конгресу. Поперше, маємо що потрібним є неутралізувати діяльність професора Магочі, яка є руйнівною не лише для русинів в Україні Югославії, але й для українства у Словаччині, Польщі і Україні, де русинські сепаратисти вже мають свій уряд в екіплі. Подруге, потрібно звернутися до уряду Югославії з вимогою сприяти природному процесові об'єднання русинів в українців як частини однієї нації. Потреге, потрібно звернутися до Уряду України, який має бути через свої дипломатичні шляхи поклопотати перед урядом Югославії, щоб русини в Україні і Югославії були трактовані як один народ, про якого Україна дбає.

Тільки спільні дії Уряду України і Світового Конгресу Українців можуть дати позитивні для нас наслідки.

ЗБЕРЕЖЕННЯ НАШОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Михайло Ляхович

(Союз русинів і українців Югославії)

ПРОБЛЕМИ БАЛКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(З матеріалів пленарної сесії СКУ 31-го травня і 1-го червня)

II

Обставини, в яких жили українці в Боснії, ніколи не були простими. Боснія була найбільш домігнатою югославською республікою, в якій поліція мала необхідну владу. Українці проживали здебільша в північній Боснії, де сербське населення переважало і місцева сербська влада прямо переслідувала члїнних осіб українського національного і церковного життя. Хоч декларативно вони говорили про рівні права всіх, на практиці цього не було. Українці спромоглися мати тільки два культурно-освітні товариства та тижневий радіопередачу на Радіо Бана Лука, але це все було під жорстоким наглядом і цензурою. Українці в Боснії зазнавали Спільку українців Боснії вже після того, як на виборах у Босній Комуністичній партії втратили владу.

Коли в кінці 80-их років у Східній Європі почалася відліта, русини і українці Югославії почали клопотати перед югославськими властями про створення Союзу русинів і українців Югославії. Це нам вдалося щойно в 1990 році. Союз русинів і українців Югославії складався з трьох частин: Союзу русинів і українців Воводини (Сербії), Союзу русинів і українців Хорватії і Спільку українців Боснії. Та недовго було життя цієї всеукраїнської організації, про яку ми так довго мріяли. Вже в 1991 році в Хорватії відбулася війна. В наслідок цього Союз русинів і українців Хорватії вступив в Союз русинів і українців Югославії, а Спільку українців Боснії у виборі війни перестав існувати. Та коли Сербія і Чорногорія утворили спільну державу, третю Югославію, Союз русинів і українців Воводини (Сербії) перейменувався на Союз русинів і українців Югославії і саме що

організацію я представляю. Тут хочу висловити свій глибокий жал, що не можемо говорити від імені українців в русинів, які проживають в Боснії і в Хорватії, бо вони дійсно являють собою одне тіло, пов'язане не лише спільною історією, але й члїсними родинними зв'язками. Та сподіваюсь, що прийдє час і до члїсства Світового Конгресу Українців будуть прийняті і організації боснійських та хорватських українців.

Тепершній Союз русинів і українців Югославії, який охоплює, як я вже сказав, лише тих українців в русинів, які проживають у Сербії, переживає важкі часи, як і ціле суспільство, в якому ця організація існує. Та крім матеріальних злиднів, викликаних ембарго, крім страху за майбутнє, українці і русини мають ще і свої додаткові проблеми. Ці проблеми маніфєстують себе в відносинах всередині Союзу і так само у відношенні держави до Союзу.

Щодо внутрішніх проблем Союзу русинів і українців Югославії, то вони спровоковані ідеологією "політичного русинізму", ідеологією, головним носієм якої є проф. Роберт Павло Магочі, який, до речі, є завідувачем категорію української історії в Торонтонському університеті. Ця ідеологія, яка у своїй основі має хибне твердження, що русини, тобто лемки, бойки і гуцули, є окремою слов'янською нацією, яка не має нічого спільного з українцями, широко і голосно пропонується на Закарпатті, у Словаччині, Польщі та Югославії. Прихильники цієї ідеології у Югославії заснували свою організацію Русинську Матку, яка розпалося антиукраїнські настрої між югославськими русинами. Владислав Криже-

д-р РОМАН І ЗУЗАННА САПОВИЧ
RESCORT НАД МОРЕМ

VILLA LIDIA
128 E. Crocus Rd. • Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: (609) 522-3348

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
\$.69 за фунт
*Вибірємо пакунки з хати

DNIPRO CO.
CLIFTON, NJ PHILADELPHIA/NEWARK, NJ
565 Clifton Ave 1801 Cottman Ave 698 Sanford Ave
Tel. 201-916-1543 Tel. 215-728-6040 Tel. 201-373-8783

ГОТУЮТЬСЯ ДО ВИСТУПІВ В АТЛАНТІ
Жіноча коштовніська збірка України — третя

В половині травня ц. р. в Аделаїді, Австралії, закінчилась передолімпійська міжнародний турнір жіночих збірних гри в коштовніку, у якому змагали свої сили репрезентанти Австралії, ЗСА, України і Куби. Усі чотири збірні виступили в АТЛАНТІ в один рік.

Згідно з вислідками змагань цього турніру, першунками вийшли аме-

СПОРТОВІ ВІСТІ
Редателю Омелян Твардовський

риканки (6 перемог), далі місця зайняли: австралійки (4 перемоги), українки (одна перемога) і кубанки (одна перемога). Щоб вирішити, котра збірка займе 3-тє місце, відбулась додаткова зустріч збірних України і Куби, в якій українки здобули рішучу перемогу.

Сергій Бубка на висоті
Минулого тижня з нагоди закінчення будови головного Олімпійського стадіону в Юрті у його відкритті взяв участь віцепрезидент АТГ Гор, відвідавши пробні легкоатлетичні змагання з участю чоловічих олімпійців ЗСА і деяких інших країн. Між ними легкоатлети змагалися на трикратній чемпіон світу, чемпіон Олімпіади в Сеулі, багаторазовий рекордсмен у стрибку з жердинкою Сергій Бубка. Ця передолімпійська проба випала для Бубки досить вдало, він досягнув висоту 6 м 03 см і

здобув 1-ше місце. Для Сергія Бубки щорічна Олімпіада в АТЛАНТІ буде третьою: в Сеулі, як вже зазначено, він здобув золоту медаль, в 1992 році в Барселоні йому не пощастило. Сергій серйозно готується до виступу в АТЛАНТІ, виправляє, як недавно сказав журналістам, «до сьогомого потугу». Я хочу, сказав Бубка, показати в АТЛАНТІ, високий результат. Поразка в Барселоні, напевно, буде стимулюючою, дасть мені додаткову силу для успішного виступу. Втримувати фізичну форму не є легким, в АТЛАНТІ довелося це й поборювати спеціальний клімат. Треба було настроїтися по-бойовому, щоб довести собі самому, що можна перемагати в будь-яких умовах.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА БАТІНЕР член УНС Від. 234-го в Нью-Йорку, Н.Й. померла 16-го березня 1996 року на 81-му році життя. Нар. 26-го грудня 1914 року в Нью-Йорку. Похована в Нью-Йорку, Н.Й. на цвинтарі Окейд в Шермані, Нью-Йорк.

Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ПІЛІП ГУЛА член УНС Від. 204-го в Нью-Йорку, Н.Й. помер 3-го лютого 1996 року на 78-му році життя. Нар. 24-го листопада 1917 року в Нью-Йорку, Н.Й. Членом УНС став 1938 року. Записана у смутку дружини Марії, сина Філіпа Мого, дочку Боні Гавані. Похований у смутку дружини Анни Гавані в Фредерік, Мейланд.

Вічна їй Пам'ять!

Секретар

МІКОЛА МЕЛЬКО член УНС Від. 239-го в Нью-Йорку, Н.Й. помер 13-го квітня 1996 року на 87-му році життя. Нар. 22-го грудня 1908 року в Україні. Членом УНС став 1941 року. Записана у смутку дружини Агафії, дочку Філіпа Мого, сина Філіпа Мого, дочку Боні Гавані. Похований у смутку дружини Анни Гавані в Фредерік, Мейланд.

Вічна їй Пам'ять!

Олександр Пришник, секр.

„СВОБОДА“ —
НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК —
СЛУЖИТЬ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ВЖЕ
ПОНАД 100 РОКІВ

Найкращий дарунок для бабусі чи дідуся мамин чи батька

Дарунок, який триватиме повний рік та справлятиме приємність обдарованій особі, це **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК СВОБОДА**

Річна передплата: для членів \$75.00 для не членів \$100.00

Передплата виходить приблизно 30 або 40 центів за число

тел.: (201) 434-0237

ПАКУНКИ НА УКРАЇНУ

ЛТАКОМ \$ 2.49 per Lb
КОРАБЛЕМ \$ 0.79 per Lb

Пересилайте до нас пакунки через UPS **безкоштовно!**

Телефонуйте за спеціальними наліпками

ДОСТАВА ДОЛЯРІВ
Маємо ліцензію на пересилку доларів

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE
300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040
Tel: (201) 763-8778

„УСІЦАК“ —
Олімпійський Фонд

Додаток до листи — лютий до 1-го травня 1996 року: Лариса Заїка — 200 дол., МIRON і Марія Нарварніські — 100 дол., Олег Лашенко — 25 дол., Омелян і Ірена Комарніські — 20 дол.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАННА ПІЩИНСЬКА член УНС Від. 430-го в Нью-Йорку, Н.Й. померла 12-го квітня 1996 року на 73-му році життя. Нар. 1922 року в Бориславі, Україна. Членом УНС став 1950 року. Записана у смутку сестри Ірени Козак з родиною. Похований відбувся 20-го квітня 1996 року на цвинтарі св. Марії на Фіш-Кіп, Нью-Йорк.

Вічна їй Пам'ять!

Микола Пришник, секр.

ПАРАСКА БАБЛЯК член УНС Від. 458-го в Нью-Йорку, Н.Й. померла 8-го вересня 1992 року на 83-му році життя. Нар. 1909 року в Басині Гулі пош. Любачів. Членом УНС став 1944 року. Записана у смутку дочки сина Похорон відбувся 11-го вересня 1992 року на цвинтарі св. Миколая в Гамптоні, Онт. Канада.

Вічна їй Пам'ять!

П. Тимків, секр.

МІХАЙЛО КАЧМАРНИК член УНС Від. 305-го в Мадриді, Іспанія. Помер 11-го квітня 1996 року на 90-му році життя. Нар. 1-го жовтня 1906 року в Паскиславі. Членом УНС став 1924 року. Записана у смутку сина Михайла, дочку Анну Марію Іванівну Мішан Міллер. Похований відбувся на цвинтарі св. Миколая в Мадриді, Іспанія.

Вічна їй Пам'ять!

Маргарета Генцот, секр.

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate

Foodmore Road Kefronkton, New York 12446
914-626-5641 FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1996

Четвер — 4-го липня 6:00 веч. Гуцульський вечір
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Львів'яни“

П'ятниця — 5-го липня 10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Фата Моргана“

Субота — 6-го липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
„ДАРКА І СПЛВКО“
10:30 веч. ЗАБАВА оркестри: „Темпо“, „Фата Моргана“, „Бурлаки“

Субота — 13-го липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Фолклорний ансамбль „Череш“
Мистецький керівник: Андрій Мілявський
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Луна“

Субота — 20-го липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Оперний співак: Ярослав Гнатюк
Піаністка: Світлана Гнатюк
10:00 веч. ЗАБАВА оркестри: „Водограй“, „Люба й Микола“

Субота — 27-го липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Хор „Думка“ з Нью-Йорку.
Диригент: Василь Гречинський
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Луна“

Субота — 3-го серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль: „Чайка“ з Йонкеру
Вокальний гурт: „Сестри Тодішук“ з Вінніпегу
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Фата Моргана“

Субота — 10-го серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Театральний гурт „Яра“ з Нью-Йорку
Режисер: Вірлана Ткач
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Водограй“

Неділя — 11-го серпня „ДЕНЬ СОЮЗІЯНИК“

Субота — 17-го серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Роман Цибала
Леся Грабова
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Бурлаки“

11:45 веч. ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ 1997“

Неділя — 18-го серпня 2-га год. по пол. „День з Едвардом Козаком“

Субота — 24-го серпня по пол. Виставка фото-конкурсу УНС
Проголошення переможців та роздача нагород учасникам.

24-го серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ — ВІДЗНАЧЕННЯ П'ЯТОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
Кінофільм участі учасників майстерні українського народного танцю на Союзівці. Інструктор: Рома Прийма-Богачевська
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Буря“

— ВІКЕНД З НАГОДОЮ ДНЯ ПРАЦІ —
концерти, завави, виставки, тенісові та плавацькі змагання (докладніші інформації будуть подані згодом)

Щоп'ятниці: Товариська зустріч/завава-оркестра: „Львів'яни“

НАМАЛІА
TRAVEL CONSULTANTS

СХІДНА УКРАЇНА
11 СЕРПНЯ - 25 СЕРПНЯ
ЧЕРНІГІВ, СУМІ, ПОЛТАВА, ОПІШНЯ,
РЕШЕТІЛІВКА, ХАРКІВ, ДНІПРОПЕТРОВСЬК,
ПЕТРИКІВКА, ЗАПОРІЖЖЯ, КІВ

СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТІ
20 СЕРПНЯ - 27 СЕРПНЯ
► Печерська Лавра, Св Софії, Золоті Ворота,
Маринський Палац, Св Андрія Театр ім Лисенка
► Святкування День Незалежності
► Андрійський Узвіз ► Хата Караса

НЬЮ ЙОРК ЛЬВІВ
ДЛЯ РЕЗЕРВАЦІЙ ТА ІНФОРМАЦІЇ
ПРОСИМО ТЕЛЕФОНУВАТИ
1 800 NAMALIA

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІГОР МАЛАНЧУК член УНС Від. 86-го в Нью-Йорку, Н.Й. помер 29-го травня 1996 року на 60-му році життя. Нар. 1935 року в Україні. Членом УНС став 1973 року. Записана у смутку дружини Марії, дочку Лізу з чоловіком Діміом. Похований відбувся 4-го травня 1996 року на цвинтарі св. Андрія в Св. Басилія Брук, Н.Й.

Вічна їй Пам'ять!

Іван Серант, секр.

ПОШУКУЄТЬСЯ
домашню працю для жінки з замешканням. Порядність та чистоту гарантуємо. Прийомом будь-якої пропозиції.
Тел.: (201) 969-0374

ПОШУКУЄТЬСЯ
жінку доглядати старшу жінку і до домашньої праці. Добра платня. Шість днів в тижді, помешкання і харчі. Телефонувати на число:
(908) 851-0557 веч.

*** FUNERAL DIRECTORS ***

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОК, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦАХ
ЛЮІС НАЙТОР - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 Astor 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслу. ШІРА І ТІСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Басі Брук.
переселення тілних останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Ter.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МІХАЙЛО МОГІЛА член УНС Від. 266-го в Нью-Йорку, Н.Й. помер 10-го квітня 1996 року на 78-му році життя. Нар. 1917 року в Яворові, Україна. Членом УНС став 1970 року. Записана у смутку дружини Пазю, дочку Яролава Могилу, Анну Сибилу, Стефанію Робертс, внучку Сузен Сибилу і внучку Сибилу. Похований відбувся 29-го квітня 1996 року на цвинтарі св. Миколая в Амстердамі, Н.Й.

Вічна їй Пам'ять!

Володимир Кривулиц, секр.

МІКОЛА РОМАНКО член УНС Від. 155-го в Нью-Йорку, Н.Й. помер 6-го грудня 1995 року на 83-му році життя. Нар. 18-го грудня 1911 року в Україні. Членом УНС став 1929 року. Записана у смутку дітей Миколи Ричарда і Маргарети Горбі. Похований відбувся 11-го грудня 1995 року на цвинтарі св. Петра в Нью-Брансвік, Н.Й.

Вічна їй Пам'ять!

Ярослав Завіський, секр.

КАТЕРИНА ХЕРОМ член УНС Від. 399-го в Нью-Йорку, Н.Й. померла 12-го квітня 1996 року на 92-му році життя. Нар. 10-го липня 1903 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Записана у смутку доходу Олександра Павленко з мужем Василем, сина Михайла з дружиною Ніною, внучку Миколу Віру і Марусю, правнучку Трасі, Миколу, Лору і Таню. Похований відбувся 17-го квітня 1996 року на цвинтарі Елімуд в Мілер Гроу, Іллі.

Вічна їй Пам'ять!

Роман, Б. Пришник, секр.